

ARA FA UN ANY

Ara fa tot just un any,
que vivim farcits d'angoixa,
i la sanitat va coixa,
per culpa d'un monstre estrany.

Invisible i criminal,
és aquest ser tant maligne,
aquest virus tan indigne,
que només escampa mal.

El nostre viure ha canviat,
les costums de cada casa,
són com tot una altra cosa,
que ho deixa tot trasbalsat.

I amb incertesa vivim,
tot plorant per els que ens deixen,
el condol que be es mereixen,
i que dintre el cor sentim.

Les notícies que escoltem,
que la cosa va bé ens diuen,
i en tots els diaris escriuen,
doncs que aviat no patirem.

Ara es vacuna a tothom,
i ens volen portar gaubança,
mentre sentim la frisança,
de no saber be on som.

No ens cansem pas d'esperar,
la certesa de tants savis,
i servem a flor de llavis,
l'esperança a millorar.